

تحولات در سایه حضور ترامپ

فشار ترامپ برای بستن محور تحولات با LNG آغاز می شود

هدف دوم ریاست جمهوری ترامپ مقابله با محور تحولات است، برنامه‌ها شامل تشدید تحریم‌ها بر بخش ال‌ان‌جی روسیه و روش‌های انتقال و گسترش تحریم‌های مشابه به عراق برای کمک به صادرات نفت ایران است.

به گزارش گروه صنعت و تجارت پایگاه اطلاع رسانی دریا و نفت، طبق گزارش منتشر شده در OilPrice در حالی که تیم مشاور جدید دونالد ترامپ برای دومین دوره ریاست جمهوری او در بالاترین مقام ایالات متحده آماده می شود، احساس عمومی این است که "محور تحولات" مورد تحسین قرار گرفته در پایین ترین سطح خود تا به امروز است.

هدف این محور که با پول چین، تهاجم نظامی روسیه و حضور خاورمیانه و آسیایی ایران و کره شمالی هدایت می‌شود &ndash؛ جایگزینی تقدم نفوذ آمریکا و متحدان کلیدی آن در ژئوپلیتیک جهانی با نفوذ چند قطبی است.

نسخه، البته در واقعیت با پکن در مرکز آن. با این حال، به گفته یک منبع ارشد که از نزدیک با تیم جدید ریاست جمهوری همکاری می کند: «مالی چین [با رشد اقتصادی مشکل] شکست خورده است، ارتش روسیه [در اوکراین و سوریه] شکست خورده است، نیابت های ایران [حزب الله، حماس، حوثی ها] ناتوان شده اند. و همکاران]، کره شمالی در حاشیه است و اکنون ترامپ بازگشته است.

در نتیجه، اگرچه بسیاری از ناظران انتظار دارند که در دوره دوم ریاست جمهوری ترامپ، نئو انزواگرایی مشهود از چند جنبه کلیدی در دوره اول او باشد، بعید است که چنین باشد. در عوض، منبع مستقر در واشنگتن به OilPrice گفت، دوره دوم در مورد بازگرداندن نفوذ اولیه ایالات متحده و متحدانش در جهان از طریق هر ابزار لازم است تا از دید رای دهندگانش ترامپ را نگهدارنده بدانند.

وعده او مبنی بر «آمریکا را دوباره بزرگ کنیم». در اصل، این یک تاکید مجدد جسورانه از دکتترین اصلی ولفوویتز در سال ۱۹۹۲ خواهد بود. این در سال ۱۹۹۴ برای مصرف عمومی کمی اصلاح شد، اما نسخه اصلی نسخه‌ای است که دیدگاه دور دوم ترامپ به آن نزدیک‌تر است.

در راس فهرست اولویت‌های تیم ترامپ در سطح بین‌المللی، پایان دادن به جنگ در اوکراین است، که آن‌ها هنوز مطمئن هستند که می‌توانند با روشی که قبلاً به آن اشاره شده بود، به سرعت انجام دهند. از آنجا، هدف کاهش چشمگیر توانایی روسیه برای انجام هرگونه تهاجم نظامی متعارف معتبر به سرزمین‌های اروپایی بیشتر از طریق تضعیف شدید توانایی مالی روسیه برای انجام این کار خواهد بود.

به گفته این منبع واشنگتن، تمرکز فوری در اینجا، کاهش دریافتی صادرات گاز و نفت روسیه به حدی است که بتوان آن را مدیریت کرد. از آنجایی که گاز طبیعی مایع (LNG) پس از تهاجم به اوکراین در فوریه ۲۰۲۲ به منبع انرژی اضطراری جهانی تبدیل شد و همچنان باقی می ماند، توانایی روسیه برای کسب درآمد از این صادرات اولین مورد در تلافی واشنگتن خواهد بود که نه تنها از طریق ایالات متحده، بلکه توسط متحدان اروپاییان نیز ضربه سختی خواهد دید.

این منبع هفته گذشته گفت: «در اوایل، تیم [ریاست جمهوری] اقدامات انجام شده در ماه اوت را گسترش خواهد داد و بسیاری از اهداف کلیدی LNG توسط تحریم‌های جدید مورد هدف قرار خواهند گرفت».

در این زمینه، یک روز قبل از ۲۴ آگوست روز بزرگداشت اعلامیه استقلال اوکراین در سال ۱۹۹۱، وزارت خزانه داری و وزارت امور خارجه ایالات متحده تعیین افراد، شرکت ها، پروژه ها و مکانیسم های تجاری و تحویلی را که در توسعه پروژه های کلیدی انرژی دخیل هستند، گسترش دادند. و زیرساخت های مرتبط از جمله پایانه LNG Ust Luga، پروژه نفت وستوک، و پروژه گاز یاکوتیا، در میان بسیاری از موارد دیگران این با اظهارات قبلی جفری پیات، دستیار وزیر امور خارجه ایالات متحده در منابع انرژی مطابقت دارد که: "ما به سفت کردن پیچ ها [در پروژه های بزرگ بخش LNG روسیه، از جمله پروژه سنگ بنای ۲ LNG قطب شمال] ادامه خواهیم داد."

تیم ترامپ قبلاً مشغول زمینه سازی با متحدان ایالات متحده در اروپا برای حمایت از این سفت کردن پیچ ها بر صادرات انرژی روسیه بوده است. این استدلال‌ها در حال حاضر قوی‌تر شده‌اند، زیرا تیم ترامپ در اولین دوره ریاست جمهوری خود به کشورهای کلیدی اتحادیه اروپا (به‌ویژه آلمان، رهبر بالفعل) درباره خطرات سیاسی و اقتصادی ناشی از وابستگی بیش از حد به گاز روسیه و هشدارهایی داده است.

همانطور که در کتاب جدید من در مورد نظم جدید بازار جهانی نفت به طور کامل تحلیل شده است، نفت با دومین تهاجم خود به اوکراین در کمتر از ۱۰ سال، درست است همان کشورهای اتحادیه اروپا قبلاً این واردات انرژی را به میزان قابل توجهی کاهش داده‌اند، اما کمی بیش از یک هفته پیش با پانزدهمین بسته تحریمی این سازمان علیه روسیه موافقت کردند که هدف اصلی آن از کار انداختن توانایی روسیه برای انتقال نفت و LNG از طریق ناوگان سایه‌ای از نفتکش‌ها بود.

بر اساس آمارهای صنعتی، بیش از ۸۰ درصد صادرات نفت خام روسیه در حال حاضر توسط نفتکش‌هایی انجام می‌شود که پرچمدار، متعلق به

شرکت‌های مستقر در G7، اتحادیه اروپا، استرالیا، سوئیس و نروژ نیستند و توسط باشگاه‌های حفاظت و غرامت غربی بیمه نشده‌اند. در نتیجه، تحریم‌های جدید کشتیرانی تعداد افراد و نهادها را تا حد زیادی به فهرست تحریم‌های قبلی افزایش می‌دهد.

این موارد نه تنها در روسیه، بلکه در کشورها و سازمان‌های شخص ثالث در روسیه که به طور غیرمستقیم از طریق اجتناب از محدودیت‌های صادراتی به پیشرفت نظامی و فناوری مسکو کمک می‌کنند، به طرز چشمگیری افزایش می‌یابد.

همزمان، تحریم‌های مشابه اتحادیه اروپا برای ممنوعیت انتقال ال‌ان‌جی روسیه از طریق بنادر اتحادیه اروپا از ماه مارس، در کنار ممنوعیت‌های بیشتر واردات LNG روسیه به پایانه‌هایی که به شبکه خط لوله گاز اتحادیه اروپا متصل نیستند، اعمال می‌شود.

به گفته یک منبع ارشد امنیت انرژی اتحادیه اروپا که هفته گذشته به طور انحصاری با OilPrice صحبت شد، تمام این اقدامات - و موارد دیگر در آینده - در نهایت به منظور پایان کامل واردات سوخت فسیلی روسیه به اتحادیه اروپا و کشورهای اروپایی غیر اتحادیه اروپا تا سال ۲۰۲۷ است.